

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Somos Iván ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Kurucz György ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **vételár megfizetése** iránt a Budapesti II. és III. kerületi Bíróságnál 1.G.III.24.714/2009. szám alatt indult és a Fővárosi Bíróság 1.Gf.76.044/2010/6. számú ítéletével befejezett perében a másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Bíróság 1.Gf.76.044/2010/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 56.250 (ötvenhatezer-kettőszázötven) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a litvániai székhelyű felperes többek között gumiőrlemény előállításával a magyarországi honosságú alperes pedig többek között játszótéri gumiburkolat gyártásával foglalkozó gazdálkodó szervezet. 2006. május-júniusában a felperes az alperes megrendelésére 110.000 kg összesen 25.472,11 euro ellenértékű gumiőrleményt szállított az alperesnek. A teljesítés hibás volt, a felperes a megállapodásban kikötött száraz őrlemény helyett részben nedveset szállított, amely szárítás nélkül nem volt alkalmas a gumiburkolat előállítására. A szárítással az alperesnek 3890 euro költsége merült fel, a szállítás miatti súlyvesztés következtében 2.310 euroval kevesebb értékű árut kapott a megrendeltnél, így a hibás teljesítéssel összesen 6.200 euro vesztesége keletkezett. Az alperes az iratok tanúsága szerint 2006. július 19-én reklamációt jelentett be, amelyben a veszteségét 12,164 euroban jelölte meg. A felperes a 2006. augusztus 1-én kelt levelében közölte az

alperessel, hogy a veszteségért járó kompenzációról akkor lehet „egyetértés”, ha az akkor fennálló mintegy 25.000 euro számlaköveteléséből 12.836 eurot az alperes meghatározott idő alatt kiegyenlít. A kért összegből az alperes 2006. augusztus 8-án 6.114 eurot megfizetett. A felperes a 2006. augusztus 8-án kelt levelében a további 7.197,8 euro megfizetésé kérte, amely követelésnek az alperes 2006. augusztus 14-én eleget tett, így az alperesnek 12.160 euro tartozása maradt fenn.

A felperes a módosított keresetében 6.769 euro, továbbá ennek a 269,90 Ft/euro árfolyammal számított 1,826.953 Ft ellenértéke után 2006. augusztus 10-től járó késedelmi kamata, valamint a perköltségek megfizetésére kérte az alperest kötelezni. A keresetét az 1987. évi 20 tvr-rel kihirdetett, az Egyesült Nemzeteknek az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló, Bécsben, az 1980. évi április hó 11. napján kelt Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) 1. cikk 1. bekezdés a) és b) pontjára, a 2., 4., 53., 59. 62. és 78. cikkére alapította.

Az alperes az alkalmazandó jogot és a felperes követelésénekösszezszerűségét nem vitatta, nem ismerte el, viszont annak jogalapját és a kereset elutasítását kérte. Állította, miszerint a levelezés anyaga (a 2006. augusztus 8-i levél), valamint az alperes ez alapján történő teljesítése alapján az Egyezmény 5., 14., 18. és 19. cikke alkalmazásával megállapítható, hogy a felek a szerződést közös megegyezéssel módosították, 7.197,8 euro megfizetésével az egymással szembeni követelésüket rendezettnek tekintették, a további számlaköveteléséről a felperes lemondott.

Az első fokon eljáró Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a megismételt eljárásban hozott 1.G.III.24.714/2009/12. számú ítéletében az alperest a módosított kereset szerint marasztalta. Kifejtette, miszerint a felek nyilatkozatát, illetőleg magatartását az alkalmazandó Egyezmény 8. cikk /1/, /2/ és /3/ bekezdése, valamint a 14. cikk /1/ bekezdése szerint kellett értelmezni. Az Egyezmény 14. cikkének /1/ bekezdése szerint a szerződéskötésre irányuló javaslat akkor minősül ajánlatnak, ha az kellően meghatározott és jelzi az ajánlattevőnek azt a szándékát, hogy elfogadása esetén magát kötelemben állónak tekinti. Az Egyezmény 18. cikkének /1/ bekezdése alapján elfogadásnak minősül a címzett ez irányú nyilatkozata, vagy elfogadásra utaló magatartása.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során arra a megállapításra jutott, hogy a felek között nem került sor a szerződés módosítására. A felperes 2006. augusztus 8-án kelt, az alpereshez címzett levele nem tartalmazott olyan konkrét, kellően meghatározott közlést, amely az egyezmény 14. cikkének /1/ bekezdése szerinti, a szerződés módosítására irányuló ajánlatot jelentette.

A Fővárosi Bíróság az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán hozott 1.Gf.76.044/2010/6. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében a Pp. 254. §-ának /3/ bekezdése alapján helytálló indokai alapján hagyta helyben. Csupán kiemelte, hogy a felperes 2006. augusztus 8-án keltezett levelében közöltek, nem minősülnek az Egyezmény hivatkozott cikkei szerinti olyan szerződési ajánlatnak, amelyben a felperes kötelezettséget vállalt volna az alperes teljesítését követően még fennmaradó vételár elengedésére.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben - tartalma szerint - annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. A másodfokú bíróság által elkövetett jogszabálysértést az Egyezmény 8., valamint 19. cikkében foglaltak megsértésében jelölte meg. Előadta, hogy az eljáró bíróságok tévesen értelmezték a felperes 2006. augusztus 8-án kelt írásbeli nyilatkozatának tartalmát és az alkalmazott Egyezmény 8. cikkében foglaltakat. Állítása szerint 2006. augusztus 4-én árleszállításra vonatkozóan tett ajánlatot a felperes részére, ezen ajánlatnak a felperes részéről a 2006. augusztus 8-án kelt levélben történt visszaigazolása nem értelmezhető másként, mint annak elfogadása. Állítása szerint a felperessel abban állapodtak meg, hogy az alperes megfizet még 7.197,8 eurot, a felperes ezzel szemben az alperes fennmaradó tartozását elengedi. A gazdasági ésszerűség is indokolta a felperes részéről az ajánlat elfogadását. Megállapodás hiányában ugyanis az alperes visszaküldte volna a szállítmányt, a visszaszállítással és a súlyveszteséggel kapcsolatos költségek teljes egészében a felperest terheltek volna, amely kb. 21.000 eurot tett volna ki. E helyett engedte el a felperes a 12.164 euro vételár hátralékot.

Másodsorban „fenntartotta a szakértői véleménnyel szemben, hogy a hibás teljesítéssel felmerült költsége 3,406.000 Ft-ot tett ki”.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

.-.-.-.-.-

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt a felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében azt állította, miszerint a felperessel abban állapodtak meg, hogy amennyiben az alperes megfizet 7.197,8 euro számlatartozást, a fennmaradó tartozását a felperes elengedi. A megállapodás oly módon történt, hogy az

alperes a 2007. augusztus 4-én kelt levelében kérte a felperest „írjon egy faxot, amelyben a követelését 7.197 eurora leszállítja”. A felperes a 2006. augusztus 8-i levelében ezt az ajánlatot elfogadta.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint az eljáró bíróságok a 2006. augusztus 8-i felperesi levél tartalmát az Egyezmény 8. cikkének /1/, /3/ bekezdésében, valamint a 14. cikkének /1/ bekezdésében foglaltak figyelembevételével helyesen állapították meg, és helytállóan mutattak rá arra, hogy e levél nem tartalmazott olyan konkrét, kellően meghatározott javaslatot a szerződés akként történő módosítására, miszerint ha az alperes a fennálló tartozásából 7.197,8 eurot megfizet, a felperes a további tartozását elengedi. A tartozás elengedésére vonatkozó utalás sem lelhető fel e levél szövegében.

A 2006. augusztus 8-i levelet megelőzően a felek között már 2006. július 19-től kezdődően folyt levelezés a hibás teljesítés tárgyában az iratok tanúsága szerint. A hivatkozott levél az alperes állítása szerint is válasz volt korábbi alperesi levelekre, ezért nem volt mellőzhető a perbe hozott levél tartalmának feltárásához a korábbi levelezés tartalmának vizsgálata.

Az alperes a 2006. július 19-én kelt levelében közölte a felperessel a hibás teljesítést, továbbá, hogy a hiba elhárítása érdekében 12.164 euro költsége merült fel. E levelében az alperes elismerte, hogy a felperessel szemben fennálló tartozása ebben az időpontban mintegy 25.000 euro volt.

A 2006. július 31-i levelében az alperes vállalta, hogy kész átutalni a fenti 25.000 euros tartozás és a reklamáció közötti különbséget, ha „jóváíró számlákat” küld a felperes (nyilván a reklámtól összegről).

A felperes a 2006. augusztus 1-én kelt faxban közölte, hogy „a kompenzációról csak akkor lehet egyetértés”, amikor az alperesi számlatartozás és a reklamációval érintett összeg figyelembevételével - 12.836 euronak - az átutalása megtörténik, enélkül a felperes a teljes számlakövetelését érvényesíti.

Az alperes a 2006. augusztus 1-én küldött faxban ún. „jóváíró” számlák kiállításához kötötte a különbség kifizetését. Augusztus 3-án egy listát küldött, amelyben megjelölte, hogy a vele szemben kiállított egyes számlákból milyen összeg jóváírását (az eredeti számlakövetelés csökkentését) kéri. Mindezek után az alperes anélkül, hogy a felperes ún. jóváíró számlákat kiállított volna vagy csak jelezte volna a hajlandóságát annak kiállítására 6.114,12 eurot megfizetett. A felperes a részleteljesítést észlelve 2006. augusztus 8-án küldte el a hivatkozott faxot, amelyben megismételte a 2006. augusztus 1-i faxban írtakat, azzal a különbséggel, hogy a reklamációval nem érintett 12,836 euro alperesi tartozás még hiányzó részének 7.197,8 euronak a megfizetését szorgalmazta azzal, hogy ha nem kapja meg a megadott határidő alatt, úgy a még fennálló teljes azaz a reklamációval is érintett összeg megfizetését kéri.

Ez a nyilatkozat nem azt tartalmazta, hogy ha megkapja a kért összeget, elengedi az alperes tartozásának hátralévő részét, hanem csupán azt, hogy ha az alperes azt nem fizeti ki, nem hajlandó a reklamációról tárgyalásokat kezdeni, hanem a fennálló teljes tartozást követeli. Az egyetértés nyelvtanilag valamely közösen kialakított álláspontot jelent. Az alperes 2006. augusztus 14-én a kért összeget „jóváíró” számla kiállítása nélkül is megfizette.

A fenti levelezési anyag tartalma szerint a felperes részéről akkor lehetett volna kifejezetten az elengedést tartalmazó nyilatkozat nélkül is a tartozást elengedettnek tekinteni, ha a felperes a jóváíró számlákat kiállította volna, amelyet az alperes is többször szorgalmazott. A felperes azonban ilyen „jóváíró számlák” kiállítására vonatkozó utalást sem tett, jóváíró számlát nem is állított ki sem akkor, sem pedig a fenti levelezést követően. A két összeg átutalása után a felperes megkísérelt tárgyalást kezdeményezni az alperessel a reklamáltösszegekről és előbb az augusztus 17-én, majd a 23-án kelt levelében közölte, hogy a követelt összeget magasnak tartja. Az alperes a 2006. augusztus 21-én kelt válaszában arra hivatkozott, hogy a felperes a 2006. augusztus 1-i, valamint augusztus 17-i és 22-i faxban is elismerte, hogy a termék száritása pénzbe kerül”, illetve „az őrletek száritása” költséges, de ennek ellenére 12.160 euro megfizetését kérte. Ebben a levélben szóba sem került a 12.160 euro szerződésmódosítással történt elengedése és az sem, hogy a felperes összegszerűen elismerte volna az alperes bármely követelését, e helyett arra hivatkozott, hogy a saját számításai szerint a kára a 12.160 eurot lényegesen meghaladja.

Az összeg „elengedése” ellen szólt, miszerint az alperes a követelt összeg megfizetésére több alkalommal eltérő egyezségi ajánlatot tett, amelyeket azonban a felperes nem fogadott el.

Az alperes által hivatkozott 2006. augusztus 4-én kelt levél az iratoknál nem volt fellelhető.

Az eljárás bíróságok a fenti levelezési anyag és a 2006. augusztus 8-i felperesi levél tartalmának helyes értelmezésével jutottak arra a következtetésre, hogy a felek között a szállítási szerződés módosítására nem került sor, a hivatkozott levélben a felperes nem tett olyan szerződésmódosítására irányuló ajánlatot, amelynek elfogadása a szerződés módosítását eredményezhette volna.

A felülvizsgálati kérelmében az alperes akként nyilatkozott, miszerint a száritás költségeit a szakértői véleménnyel szemben 3,406.000 Ft-ban tartja fenn. Arra nézve azonban nem tett előadást, hogy ebből a nyilatkozatból milyen jogi következtetést kíván levonni, hogy az mennyiben befolyásolja a vele szemben megítélt felperesi követelést, ezért e kérdéssel a Legfelsőbb Bíróság érdemben nem foglalkozott.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése szerint köteles a felperesnek a felülvizsgálati eljárással okozott költségét megtéríteni.

A felperes felülvizsgálati perköltsége a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a /2/ bekezdésének a) pontja és /5/ bekezdése szerint felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Budapest, 2011. december 6.

***Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke
Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.előadó-bíró
Dr.Lőrincz Györgyné sk. bíró***